

[J. P. Nielsen.]

nede, havde begaaet noget ulovligt, og at mit aabne Brev til Regeringen om Undersøgelse af denne Sag var et hysterisk Angreb. Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der i mine Artikler ikke er noget som helst om, at det, der foregik i Sønderjylland, var ulovligt; om Angrebet var hysterisk, overlader jeg til det ærede Medlem at skønne over. Jeg har bedt Regeringen om at undersøge denne Sag, fordi der i Sønderjylland, saaledes som det ogsaa siden er kommet frem i Pressen, var en overordentlig stor Uklarhed med Hensyn til, hvad der foregik. Det, at jeg har forlangt — det vil jeg altid forlange — Klarhed med Hensyn til de sønderjydske Forhold, har bevirket, at det ærede Medlem og hans Partiorgan i Kolding er blevet vrede paa mig. Maa jeg til denne Sags Forklaring oplyse, at i Sønderjylland har Landbrugerne med uhyre Besvær faaet samlet alle Landbrugsorganisationer, tyske Landboforeninger, danske Landboforeninger og De samvirkende sønderjydske Husmandsforeninger i en Eksportorganisation til Varetagelse af Landbrugets Interesser med Hensyn til Kreatureksporten til Tyskland. Der forelaa derfor ingen som helst bydende Nødvendighed for at danne en ny Organisation, der forelaa intet om, at den nævnte Organisation ikke fuldt ud varetog Landboernes Interesser, der var intet i Vejen for at afsætte Kreaturerne til Tyskland og for at faa Betalingen for disse hjem. Det, der var galt, var, at Priserne var for smaa, men det har den nye Organisation, som er blevet startet ved konservativt Initiativ, aldeles ikke hjulpet paa. Hvis man struttede af Initiativ, hvorfor henvendte man sig saa ikke til den naturlige Organisation, hvor alle Landbrugere i Sønderjylland var samlet, og gjorde dem opmærksom paa, hvis de havde overset det, at der var Mulighed for at afsætte flere Kreaturer? Hvorfor valgte man at starte en ny Forening og derved bringe Splid og Strid ind i Forholdet mellem Landbrugerne? Det spørger jeg det ærede Medlem om.

Dertil kommer, at det maatte virke som en særlig Ordning mellem Sønderjylland og Tyskland, hvorved man paa en vis Maade anraabte Tyskland om Hjælp til Lindring af Landbrugets Nød i Sønderjylland. Bevares, det skal erkendes, at Særforanstaltninger er nødvendige i vor sønderjydske Landsdel, den har været med i Krigen i 4 Aar, men hidtil har det været saadan, at alle Partier her i Rigsdagen har været enige om at gaa med til Særforanstalt-

ninger dernede, og jeg pointerer, at det er en dansk Opgave, det er ikke en Opgave, man skal gaa Syd paa for at finde Hjælp til at løse. For øvrigt var der paa forskellige andre Omraader Byttehandel i Gang mellem sønderjydske næringsdrivende og tyske Firmaer; det var altsaa ikke noget særligt; det særlige bestaar efter min Mening i, at en politisk Bladredaktør, i Spidsen for Folk fra en særlig Organisation, har søgt at komme i Forbindelse med Myndighederne i Flensborg for at forhandle om en ny Slags Handels-traktat mellem Sønderjylland og Flensborg. Den Traktat blev saa sluttet i Haderslev den 29. Juli, tror jeg, mellem Repræsentanter for Handelskammeret i Flensborg med Syndikus Dr. Schiermeier, en Repræsentant for Slagtehusene i Flensborg, Sekretæren for Landbrugernes Sammenslutning og en anden Repræsentant for Landbrugernes Sammenslutning. Traktaten gik ud paa, at Flensborg særlig skulde købe Kreaturer fra Landbrugernes Sammenslutning i Sønderjylland, og Landbrugernes Sammenslutning skulde muliggøre det for Flensborgs Købmænd at sælge Varer, Isenkraam, Manufaktur og Legetøj til Sønderjylland. Til Opfyldelse af den nye Handelstraktat drog saa Hr. Redaktør Knudsen fra Jydsk Tidende i Kolding til København og fik paa det ærede Medlems Anbefaling for 120 000 Kr. Valutaattester til Fordeling mellem Handelsorganisationerne i Sønderjylland. Saaledes som denne Byttehandel kom i Stand, kan den kun virke som en særlig Ordning for Sønderjylland, og saavel det tyske Mindretal som Bladene og Folkene Syd for Grænsen opfattede og maatte opfatte det paa denne Maade. Det tyske Mindretals Opraab, hvis Konsekvens var dette: Flyt Grænsen, saa er I indenfor, og al Nød er ovre, er betegnende i saa Henseende.

Fordelingen af de tildelte Valutaattester er heller ikke uden Interesse. Af hele Sønderjyllands Handelsstand er der kun 27 Købmænd, der er kommet i Betragtning. Haandværkere og industridrivende har ikke faaet Valutaattester til Trods for, at man dog skulde mene, at det i særlig Grad laa et konservativt Parti paa Hjerte, at de kunde faa Valutaattester til Raamaterialer, saa Varerne kunde forarbejdes indenfor Landets Grænser, i Sønderjylland. Ser man paa de Varer, der er blevet importeret ved Hjælp af disse Valutaattester, saa er det jo Varer, som for den langt overvejende Dels Vedkommende udmærket kunde være forarbejdet her i Landet. Har de Konservative mon nu vendt Plakaten helt om, saaledes at Sønder-